

DECIZIE

29 aprilie 2015

Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

E. Rățoi

Judecători

G. Polivenco; E. Grumeza

Grefier

R. Cușniriuc; D. Bugai; D. Balan; R. Cuciuc

Cu participarea:

Procurorului

O. Bodareu; A. Formusatii; L. Pasat

Avocatului

Gh. Odobescu; V. Martin

Judecând în ședință publică în ordine de apel apelul declarat de către procurorul în procuratura r. Edineț Gheras C. și apelul părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx împotriva sentinței judecătorei Edineț Nr. 1-125/11 din 10.10.2011, prin care:

xxxxNUMExxxx, născut la xxxxDATA_NASTERIIxxxx, originar și locuitor al or. xxORASxx str. xxSTRxx, moldovean, cetățean al R. Moldova, cu studii superioare, căsătorit, un copil minor la întreținere, specialist în perceperea fiscală la Primăria or. xxORASxx, fără antecedente penale,

A fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 al. (2) lit. c), d) CP, pentru că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost hotărâtă soarta corpului delict.

Termenii judecării cauzei:

Instanța de fond: 05.04.2011 – 10.10.2011;

Instanța de apel: 11.11.2011 – 14.03.2012;

Instanța de recurs: 31.05.2012 – 04.10.2012;

Instanța de apel: 05.12.2012 – 29.04.2015.

Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți,-

A C O N S T A T A T :

Prin sentința nominalizată, instanța de fond a reținut că, de către organul de urmărire penală xxxxCUSTOM2xxxx a fost învinuit, că în perioada lunii iulie-august 2010, folosindu-se de încrederea obținută în rezultatul relațiilor, formate dintre el și xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx, pe care a ajutat-o, folosindu-se de funcția deținută de specialist în percepere fiscală în cadrul Primăriei xxORASxx, la obținerea documentelor necesare pentru vinderea bunurilor imobile cu numerele cadastrale xxxxNUMxxxx; xxxxNUMxxxx; xxxxNUMxxxx, situate în or. xxORASxx, str. xxSTRxx, avînd ca scop însușirea prin abuz de încredere, a însușit de la xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx suma de 23.000 lei, pe care victima i-a transmis benevol sub influența înșelăciunii din partea lui xxxxCUSTOM2xxxx de acordare a sumei date cu titlu de împrumut, deși el încă la momentul primirii banilor avea drept scop însușirea lor și nu intenționa să-i restituie. La propunerea lui xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx de a constata împrumutul printr-un

înscris sub semnătură privată - recipisă, xxxxCUSTOM2xxxx a declarat, că trebuie să aibă încredere în el.

Continuându-și activitatea infracțională, xxxxCUSTOM2xxxx, cunoscând faptul, că cumpărătorul bunurilor imobile, situate în or. xxORASxx, str. xxSTRxx, xxxxCUSTOM2xxxx nu a achitat integral prețul, la 04.09.2010 s-a prezentat la ea și, prezentându-i informația denaturată, precum că a vorbit cu xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx, prin înșelăciune, a luat de la xxxxCUSTOM2xxxx. suma de 24.000 lei, pe care a însușit-o.

Tot el, în una din zilele lunii septembrie 2010, nestabilită de către organul de urmărire penală, a mai însușit, prin abuz de încredere, suma de 1.000 lei, pe care xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx i-a dat-o, pentru ca el să o transmită lui xxxxNUMExxxx, căruia ea avea această datorie. În rezultatul acțiunilor de escrocherie din partea lui xxxxCUSTOM2xxxx, lui xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 48.000 lei, al cărui caracter, conform art. 126 alin. (2) CP, pentru victimă este considerabil.

În motivarea soluției sale instanța a indicat, că partea acuzării n-a prezentat în instanța de judecată probe pertinente și concludente, care ar confirma existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), d) CP.

Instanța de fond a pronunțat sentința nominalizată.

Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care xxxxCUSTOM2xxxx să fie declarat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), d) CP cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, iar în baza art. 85 CP, pentru cumul de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 1200 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții pe un termen de 3 ani. Totodată, a solicitat admiterea acțiunii civile, încasând de la xxxxCUSTOM2xxxx în beneficiul lui xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx suma de 48.000 lei.

În motivarea apelului invocă, că vinovăția inculpatului xxxxCUSTOM2xxxx se dovedește prin probele administrate pe cauza penală. Instanța de judecată eronat a apreciat declarațiile martorului xxxxCUSTOM2xxxx, care a declarat, că banii au fost transmiși părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxx în două rate, una în sumă de 500000 lei prin transfer, iar cealaltă rată în fața notarului la data autentificării contractului. Atât documentul oficial – contractul de vânzare-cumpărare, în care este indicat că banii au fost achitați până la încheierea contractului, cât și declarațiile martorului xxxxNUMExxxx, confirmă declarațiile mincinoase ale martorului xxxxCUSTOM2xxxx. Instanța de fond a pus la baza sentinței declarațiile martorului xxxxCUSTOM2xxxx, care nu a recunoscut în fața instanței faptul transmiterii lui xxxxCUSTOM2xxxx a sumei de 24000 lei și faptul achitării sumei de 400000 lei părții vătămate în mai multe rate, fapt ce se confirmă și prin înscrierea, pe care a efectuat-o inculpatul xxxxCUSTOM2xxxx în caietul de culoare roz, ce-i aparține părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxx, recunoscut în calitate de corp delict. De asemenea, nu a fost luat în considerație faptul refuzului inculpatului xxxxCUSTOM2xxxx. de a depune mostre pentru efectuarea expertizei dactilografice a scrisului. În mod unilateral, fără o analiză a probelor din punct de vedere al coraborării, a apreciat instanța și declarațiile martorului xxxxNUMExxxx, care a confirmat prin declarații, că el, la rugămintea părții vătămate, i-a împrumutat suma de 1000 lei, pe care xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx a transmis-o sub influența înșelăciunii lui xxxxCUSTOM2xxxx și ale martorului xxxxNUMExxxx. xxxxNUMExxxx a confirmat, că el a fost la xxxxCUSTOM2xxxx la primărie și a cerut suma de 1000 lei, pe care inculpatul xxxxCUSTOM2xxxx a recunoscut-o, declarând, că-i va da banii, când va primi salariul.

Apel împotriva sentinței a declarat și partea vătămată xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx, care consideră sentința instanței de fond ca fiind ilegală, și care urmează a fi casată, întrucât instanța de fond a dat probelor administrate o apreciere juridică greșită.

Indică, că după decesul soțului, a fost nevoită să vîndă depozitele, ce aparțineau ÎI „xxxxCUSTOM1xxxx”, și, pentru perfectarea actelor, s-a adresat la inculpatul xxxxCUSTOM2xxxx, pe care îl cunoștea de mai mulți ani, ca fiind percepător fiscal al Primăriei xxORASxx și care, anterior, a mai ajutat-o să obțină anumite acte. În perioada iulie-august 2010 xxxxCUSTOM2xxxx., folosindu-se de încrederea din partea ei și de funcția deținută, i-a propus ajutor la obținerea documentelor, necesare pentru vinderea bunurilor imobile. După perfectarea actelor, avînd scop de însușire, prin abuz de încredere, a însușit de la ea suma de 23000 lei, pe care dînsa i-a transmis în mod benevol lui xxxxCUSTOM2xxxx. cu titlu de împrumut, însă acesta, la primirea banilor deja avea intenția de a nu-i restitui. La propunerea ei de a oformă o recipisă, xxxxCUSTOM2xxxx. i-a declarat, că trebuie să aibă încredere. Apoi, la 04.09.2011, s-a prezentat la cumpărătorul bunurilor imobile xxxxCUSTOM2xxxx și prezentîndu-i informație denaturată, precum că a vorbit cu ea, prin înșelăciune a luat de la xxxxCUSTOM2xxxx suma de 24.000 lei, pe care a însușit-o. Tot xxxxCUSTOM2xxxx., în luna septembrie 2010, a mai însușit, prin abuz de încredere, suma de 1000 lei, pe care ea i-a dat-o, pentru a fi transmisă lui xxxxNUMExxxx., pentru instalarea monumentului soțului decedat. Astfel, indică, că în rezultatul acțiunilor de escrocherie din partea lui xxxxCUSTOM2xxxx., i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 48.000 lei, care pentru ea este considerabil. Indică la fel, că veridicitatea declarațiilor ei, referitor la încrederea pe care o avea în xxxxCUSTOM2xxxx., s-a confirmat prin cele declarate de xxxxNUMExxxx., xxxxNUMExxxx. și xxxxCUSTOM2xxxx., ultima declarînd, că la perfectarea documentelor, autentificarea contractului și la transmiterea banilor a fost prezent și xxxxCUSTOM2xxxx. Însă, instanța de fond eronat a apreciat delarațiile martorului xxxxCUSTOM2xxxx., care a dat în fața instanței declarații minciunoase, precum și a lăsat fără nici o analiză declarațiile martorului xxxxNUMExxxx..

Consideră că argumentele instanței de judecată, referitor la faptul că învinuirea, adusă lui xxxxCUSTOM2xxxx., nu și-a găsit confirmare, este neîntemeiată, deoarece probele prezentate dovedesc vinovăția lui, motive pentru care și solicită casarea sentinței instanței de fond, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit căreia inculpatul xxxxCUSTOM2xxxx. să fie condamnat în baza art. 190 al. (2) lit. c), d) CP RM cu stabilirea pedepsei maxime și cu încasarea prejudiciului cauzat în valoare de 48000 lei.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2012, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și partea vătămată, și menținută sentința.

Prin Decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04.10.2012 a fost admis recursul ordinar, declarat de procurorul

în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2012 în cauza penală privindu-l pe xxxxCUSTOM2xxxx xxxxNUMExxxx și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Temei pentru casarea deciziei a servit faptul, că instanța de apel nu a respectat în deplină măsură prevederile legale, în sens că, a respins demersul de numire a expertizei grafoscopice, nu a dat procurorului posibilitatea de a prezenta probe suplimentare în sprijinul învinuirii înaintate lui xxxxCUSTOM2xxxx, încălcând astfel principiul contradictorialității în procesul penal, stipulat în art. 24 CPP, ceea ce s-a reflectat asupra soluției adoptate, astfel fiind comisă eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP.

Procurorul participant, partea vătămată și avocatul acesteia au susținut apelurile declarate, solicitând admiterea lor din motivele indicate.

Inculpatul și apărătorul ce l-a asistat în ședința instanței de apel au solicitat respingerea apelurilor ca nefondate, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Ascultând părțile, verificând materialele cauzei, instanța de apel consideră, că apelurile declarate sunt nefondate și ce urmează a fi respinse. Instanța de fond a stabilit în mod corect starea de fapt și de drept pe cauză, a făcut o analiză profundă a probelor prezentate și a făcut concluzii care se bazează pe materialul probant prezentat, din aceste considerente instanța de apel nu prevede temei pentru a reține argumentele apelanților și a desființa sentința respectivă și a pronunța o sentință de condamnare.

În concluzia respectivă instanța de apel statuează pe prevederile art. 414, 415 al. (1) pct. 1 lit. c) CPP.

Așa, potrivit art. 415 al. (1) pct. 1 lit. c) CPP, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul dacă acesta este nefondat.*

Potrivit prevederilor art. 414 CPP, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.*

Prin sentința judecătorească Edineț din 10.10.2011 xxxxCUSTOM2xxxx a fost achitat pe art. 190 al. (2) lit. c), d) CP, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Pornind de la acestea Colegiul penal reține, că temeinicia sentinței a fost verificată, reieșind din argumentele aduse de către autorii apelurilor, în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

De către procurorul participant în ședința instanței de apel s-a solicitat cercetarea suplimentară a probelor administrate conform regulilor generale prevăzute pentru prima instanță, de asemenea a fost înaintat demers de numire a expertizei grafoscopice, demersuri care au fost admise de către instanța de apel.

Concluzia Colegiului penal se bazează pe probele cercetate în ședința instanței de apel, în care au fost audiți:

Inculpatul xxxxCUSTOM2xxxx, fiind audiat în ședința instanței de apel a pledat nevinovat, a susținut declarațiile date în instanța de fond, din declarațiile acestuia reiese, că o cunoaște pe xxxxCUSTOM1xxxx. care venea deseori la primărie pentru a-și hotărî întrebarea cu un imobil de pe str. xxSTRxx. Cumpărător era xxxxCUSTOM2xxxx. Inculpatul ca percepător fiscal trebuia să-i elibereze un certificat precum că nu are datorii. Ea achitase impozitul pe acest imobil iar inculpatul i-a eliberat certificatul. Când a fost tranzacția xxxxCUSTOM1xxxx. l-a rugat să meargă cu ea. El a căzut de acord. Era prezent când lui xxxxCUSTOM1xxxx. i-au fost dată suma de bani de 400.000 lei. El a văzut cum xxxxCUSTOM2xxxx. a numărat banii. Atât xxxxCUSTOM1xxxx., cât și xxxxCUSTOM2xxxx. bani nu i-au dat lui xxxxCUSTOM2xxxx. Ultimul n-are dreptul să ia bani deoarece are salariu. La cerința părții vătămate a scris cu mîna sa în carnet suma de 500.000 lei datorită la bancă, sub dictarea ei au fost scrise sumele datoriilor lui xxxxCUSTOM1xxxx. față de bancă, notar. Cuvîntul Artur din carnet inculpatul nu l-a scris, și nu cunoaște cine l-a scris. Niciodată partea vătămată nu i-a transmis banii. Îl cunoaște pe tatăl lui xxxxNUMExxxx. xxxxCUSTOM1xxxx nu i-a dat suma de 1000 lei pentru a o transmite lui xxxxNUMExxxx. N-a avut intenția și n-a sustras nici un ban. El n-a fost cu xxxxCUSTOM1xxxx. la cimitir și n-a primit de la ea bani. Nu s-a certat cu partea vătămată, ea era nemulțumită deoarece considera că nu a fost efectuat corect calculul privind taxa la vânzarea bunului imobil.

Fiind interogată în ședința instanței de apel partea vătămată xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx a susținut declarațiile date în instanța de fond, din declarațiile acesteia reiese, că pe xxxxCUSTOM2xxxx. îl cunoaște după ce ultimul îi ajutase anterior să perfecteze certificate la primăria or. xxORASxx. Ea voia să-i vîndă lui xxxxCUSTOM2xxxx. imobilul de pe str. xxSTRxx. La încheierea tranzacției i-a ajutat xxxxCUSTOM2xxxx. xxxxCUSTOM2xxxx. a plătit suma de 450.000 lei din 900.000 lei și a fost înțelegerea ca restul sumei să-i fie achitată în rate. Mai rămase neachitați de xxxxCUSTOM2xxxx. 54.000 lei. xxxxCUSTOM2xxxx. a luat de la xxxxCUSTOM2xxxx. suma rămasă de 24.000 lei pe data de 03.09.2010. Pentru că xxxxCUSTOM2xxxx. i-a ajutat, xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx i-a achitat suma de 10.000 lei, însă xxxxCUSTOM2xxxx. a cerut suma de 13.000 lei, pe care ea i le-a dat. Prin luna august a venit la ea xxxxCUSTOM2xxxx. și i-a cerut suma de 10.000 lei pe care ea nu le-a avut. Atunci ea a împrumutat de la xxxxNUMExxxx. suma respectivă și i-a dat lui xxxxCUSTOM2xxxx.. Peste 2 săptămîni a cerut banii înapoi și xxxxCUSTOM2xxxx. i-a spus că nu are bani. xxxxCUSTOM1xxxx. era datoare lui xxxxNUMExxxx. pentru monument și i-a dat lui xxxxCUSTOM2xxxx. suma de 1000 de lei pentru a-i transmite. Inculpatul n-a dat banii lui xxxxNUMExxxx.. Suma de 10.000 lei xxxxCUSTOM2xxxx. i-a împrumutat deoarece avea un dosar penal. xxxxCUSTOM2xxxx. când i-a dat banii lui xxxxCUSTOM2xxxx. a avut încredere în el. Pentru ea suma de 48.000 lei este o sumă considerabilă. Procură lui xxxxCUSTOM2xxxx. nu i-a eliberat. În carnetul anexat la dosar este scrisul lui xxxxCUSTOM2xxxx.. Nu are nici un contract că i-a împrumutat lui xxxxCUSTOM2xxxx. bani. Contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat la notarul Antoficiuc și în contract a fost menționat despre faptul că suma a fost achitată integral. Ea nu este de acord cu declarațiile lui xxxxCUSTOM2xxxx.. Ultima deține recipisă că i-a dat lui xxxxCUSTOM2xxxx. suma de 24.000 lei. În carnet este scrisă suma pe care xxxxCUSTOM2xxxx. a primit-o. Nu este de acord cu declarațiile lui xxxxCUSTOM2xxxx.. Admite faptul că xxxxCUSTOM2xxxx. și xxxxCUSTOM2xxxx. s-au înțeles. Suma de 24.000 lei era din banii

achitați cheși. Ce este scris în contract nu este drept, însă contractul nu l-a contestat. În carnet numele „Artur” scris cu chiriliță, l-a scris xxxxCUSTOM2xxxx. cu mâna lui.

În instanța de apel au fost cercetate următoarele probe scrise:

- Plîngerea lui xxxxCUSTOM1xxxx. care se plînge pe acțiunile lui xxxxCUSTOM2xxxx. (v.1, f.d.2);
- Proces-verbal de ridicare a obiectului și anume de ridicare a unui carnet de culoare roz (v.1, f.d.13);
- Un carnet de culoare roz care este în 46 de pagini (v.1, f.d. 14);
- Plîngerea lui xxxxCUSTOM1xxxx., prin care solicită să fie luate măsuri cu xxxxCUSTOM2xxxx. pentru acțiunile ultimului (v.1, f.d.27);
- Contractul de vânzare-cumpărare din 10.07.2010 dintre ÎI „xxxxCUSTOM1xxxx” și xxxxCUSTOM2xxxx. despre procurarea imobilului de pe str. xxSTRxx la suma de 900000 lei;
- Extras din cont din 18.06.2010 pe suma de 500000 lei pe care le-a transferat xxxxCUSTOM2xxxx. către ÎI „xxxxCUSTOM1xxxx”;

În ședința instanței de apel, la demersul părților, au fost efectuate expertize grafoscopice și au fost primite următoarele rezultate:

- Raportul de expertiză grafoscopică nr. 1359 din 25.04.2013, conform căruia textele manuscrise în litigiu, executate pe paginile nr. 7 și 15 ale carnetului, cusut între filele nr. 13 și 15 ale dosarului penal nr. 1a-150/13, au fost executate de cet. xxxxCUSTOM2xxxx (v.1, f.d. 256-258);
- Raportul de expertiză grafoscopică suplimentară nr. 5815 din 23.12.2014, potrivit căruia a răspunde la întrebarea despre executorul inscripției manuscrise cu conținutul „Aptur” de pe fila nr. 7 a carnetului părții vătămate de la fila dosarului penal 14 este imposibil (v.2, f.d. 37-39).

La soluționarea cauzei, instanța de fond a ținut cont în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza și probele prezentate de părți sub toate aspectele, verificîndu-le și apreciîndu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu lor din punct de vedere al coroborării lor și întemeiat l-a achitat pe xxxxCUSTOM2xxxx pe art. 190 al. (2) lit. c), d) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Analizînd cumulul de probe prezente pe cauză, Colegiul penal, conchide, că instanța de fond judecînd cauza penală a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și coroborării lor, just ajungînd la concluzia că inculpatul xxxxCUSTOM2xxxx urmează a fi achitat.

Potrivit prevederilor art. 27 alin. (1), (2); 101 alin. (2), (3) CPP, *judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege; nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită pentru instanța de judecată.*

Potrivit prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, *toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv: Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile legale, prin procedee probatorii respective.*

Potrivit prevederilor art. 101 alin. (1), (4) CPP, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța pune la baza hotărîrii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.*

Pomînd de la aceste prevederi legale, Colegiul penal, convine că argumentele aduse de către procuror în susținerea apelului declarat, nu pot fi reținute pentru a adopta hotărîrea scontată, or, acestea ar egala cu ignorarea prevederilor legilor enunțate mai sus, ar impune instanța de judecată de a susține o poziție preconcepută despre vinovăția persoanei, dîndu-le probelor, asupra cărora invocă procurorul, o valoare dinainte stabilită.

Instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute de instanța de fond privind achitarea inculpatului rezultă din probele administrate, inclusiv și cele obținute în instanța de apel la indicațiile instanței de recurs și la demersurile părților.

Probelor de învinuire prezentate la care se face trimitere în apelurile declarate, instanța de fond le-a dat o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv, în coroborarea lor cu celelalte probe și nu a fost stabilit că ar fi fost săvîrșită fapta infracțională incriminată inculpatului.

Colegiul penal nu poate reține ca fiind întemeiat argumentul invocat în apelurile declarate, precum că instanța de fond a ținut cont doar de declarațiile inculpatului și a lăsat fără nici o apreciere declarațiile date de partea vătămată xxxxCUSTOM1xxxx. privind încrederea pe care a avut-o dînsa față de inculpat, care după cum se indică în apel a fost confirmată integral prin declarațiile martorilor xxxxNUMExxxx., xxxxNUMExxxx. și xxxxCUSTOM2xxxx.. În acest aspect se indică, că martorii menționați au declarat în instanța de fond, că nu au văzut ca partea vătămată xxxxCUSTOM1xxxx. să fi transmis bani lui xxxxCUSTOM2xxxx., au aflat despre aceasta din spusele lui xxxxCUSTOM1xxxx..

Cît privește afirmația invocată referitor la faptul, că instanța de fond eronat a apreciat declarațiile martorului xxxxCUSTOM2xxxx., care nu a recunoscut în fața instanței faptul transmiterii lui xxxxCUSTOM2xxxx. sumei de 24.000 lei și faptul achitării sumei de 400000 lei în mai multe rate, aceasta la fel nu poate fi reținută în favoarea apelanților.

Fiind audiată într-un proces public și sub jurământ martora xxxxCUSTOM2xxxx. a declarat, că la autentificarea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din str. xxSTRxx or. xxORASxx de către xxxxCUSTOM1xxxx. suma de 500.000 i-a fost transferată prin bancă, iar ulterior i-a transmis suma de 400.000 lei cheși. Lui xxxxCUSTOM2xxxx. suma de 24.000 lei nu i-a transmis-o, la fel n-a văzut să-i fi transmis în prezența ei și xxxxCUSTOM1xxxx. lui xxxxCUSTOM2xxxx. careva sume de bani. Ba mai mult, nici nu avea temei de a-i transmite lui xxxxCUSTOM2xxxx. bani, deoarece suma indicată în contract deja era achitată lui xxxxCUSTOM1xxxx..

Veridicitatea declarațiilor martorului xxxxCUSTOM2xxxx. se confirmă la fel și prin extrasul din cont pentru data de 18.06.2010 (v.1, f.d.93) referitor la transferul sumei de 500.000 lei de la ÎI „xxxxCUSTOM2xxxx.” la ÎI „xxxxNUMExxxx”, la fel și prin contractul de vânzare-cumpărare din 10.07.2010 încheiat între xxxxCUSTOM2xxxx și xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx referitor la faptul, că bunul imobil a fost vîndut cu 900.000 lei, sumă care a fost plătită pînă la momentul semnării contractului (v.1, f.d.94). Prezentul contract este încheiat în formă autentică la notar, în veridicitatea acestui contract nu sunt temei de a se îndoii, mai mult acest contract nu a fost contestat nici de una din părțile contractante.

Din motivele indicate supra, instanța de fond și cea de apel nu erau în drept de a pune la îndoială veridicitatea și legalitatea contractului notarial oformat, atît timp cît nici părțile și nici partea acuzării nu l-a contestat, fiind de acord cu el.

La fel nu poate fi reținut și argumentul invocat în apelurile declarate referitor la faptul transmiterii banilor, care precum că se confirmă prin însemnările efectuate de către inculpat în caietul de culoare roz, recunoscut ca corp delict și care aparține părții vătămate.

Colegiul penal reține, că atît pe parcursul urmăririi penale, cît și în instanța de fond și cea de apel, partea acuzării n-a prezentat în acest aspect nici o probă, precum că înscrierile în carnetul de culoare roz ce aparține lui xxxxCUSTOM1xxxx. confirmă datoria inculpatului xxxxCUSTOM2xxxx. față de partea vătămată xxxxCUSTOM1xxxx..

Îndeplinind indicațiile instanței de recurs, care potrivit art. 436 al. (2) CPP, sunt obligatorii pentru instanța de rejudecare, Colegiul penal a dispus în instanța de apel efectuarea expertizelor grafoscopice: potrivit raportului de expertiză grafoscopică nr. 1359 din 25.04.2013, a fost stabilit, că textele manuscrise în litigiu, executate pe paginile nr. 7 și 15 ale carnetului, cusut între filele nr. 13 și 15 ale dosarului penal nr. 1a-150/13, au fost executate de cet. xxxxCUSTOM2xxxx (v.1, f.d. 256-258). Potrivit explicațiilor inculpatului, la rugămintea părții vătămate el a scris cu mîna sa în carnet suma de 500.000 lei datorita la bancă, sub dictarea ei au fost scrise sumele datoritiilor lui xxxxCUSTOM1xxx. față de bancă, notar. Totodată, acesta a explicat, că cuvîntul Artur din carnetul părții vătămate nu l-a scris dînsul, și nu cunoaște cine l-a scris. Niciodată partea vătămată nu i-a transmis bani.

Veridicitatea declarațiilor inculpatului în această parte se confirmă prin raportul de expertiză grafoscopică suplimentară nr. 5815 din 23.12.2014, prin care a fost stabilit, că a răspunde la întrebarea despre executorul inscripției manuscrise cu conținutul „Aptur” de pe fila nr. 7 a carnetului părții vătămate de la fila dosarului penal 14 este imposibil (v.2, f.d. 37-39). La dispoziția expertului au fost puse mostre a scrisului inculpatului, însă expertul nu a putut stabili cu certitudine, că anume inculpatul a făcut inscripția „Artur”. Anume acest înscris din carnet se pretinde că este proba cheie care după părerea părții acuzării ar confirma vinovăția inculpatului și care indică suma dobîndită prin escrocherie de către inculpat. Raportul de expertiză infirmă atît declarațiile părții vătămate, că inculpatul personal a făcut înscrisul dat, cît și declarațiile că el ar fi primit suma de bani pretins însușită.

Mai mult, acest carnet, care se pretinde probă concludentă, pertinentă și utilă a vinovăției inculpatului, nu poate fi pus la baza unei sentințe de condamnare a persoanei. Înscrierile din carnetul dat nu conțin nici o descriere a sumelor de bani scrise în el, de aceea acest carnet și înscrierile din el nu pot fi considerate ca probe utile, pertinente și mai ales concludente. Inculpatul a explicat, că la rugămintea pătimatei a făcut înscrieri în carnet. În carnetul vizat sunt indicate sume de bani, cifrate cu sute de mii de lei, care însă nu i se incriminează inculpatului. Înscrierile din acest carnet nu conțin elementele prevăzute de lege pentru o recipisă, de aceea, cu atît mai mult ele nu pot servi ca probă veridică pentru condamnarea unei persoane.

Din declarațiile părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx reiese, că ea i-a achitat inculpatului suma de 10.000 lei, pentru că acesta a însoțit-o în toate organele abilitate în timp ce oforma vânzarea depozitului, însă xxxxCUSTOM2xxxx. a cerut suma de 13.000 lei, și ea i-a dat această sumă. Din aceste declarații reiese, că pătimita benevol, cu titlu gratuit i-a transmis inculpatului 13.000 lei pentru serviciile acordate de ultimul, adică pentru însoțirea părții vătămate la toate organele abilitate. Însăși din declarațiile părții vătămate rezultă, că inculpatul n-a înșelat-o și nu a abuzat de încrederea acesteia, invers pătimita benevol, cu titlu gratuit i-a dat banii inculpatului. Potrivit declarațiilor părții vătămate citate supra, reiese că în circumstanțele date, în acțiunile inculpatului lipsește atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a escrocheriei. Mai mult, că în ședințele judiciare nu a fost confirmat faptul, că inculpatul a primit acești bani, or, în materialele cauzei lipsește un înscris veridic ce ar confirma acest fapt.

Aceeași situație se atestă și referitor la declarațiile părții vătămate privind împrumutul primit de xxxxCUSTOM2xxxx. a sumei de 10.000 lei, precum și a sumei de 1000 lei pe care inculpatul urma să o transmită lui xxxxCUSTOM1xxxx.. Declarațiile părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxx. privind dobîndirea de către xxxxCUSTOM2xxxx. a sumei de 24.000 lei, sunt combătute în afara declarațiilor inculpatului, contractului oformat notarial, și prin declarațiile martorei xxxxCUSTOM2xxxx., care neagă că i-ar fi transmis lui xxxxCUSTOM2xxxx. suma de 24.000 lei, la fel ea n-a văzut să-i fi transmis în prezența ei și xxxxCUSTOM1xxxx. lui xxxxCUSTOM2xxxx. careva sume de bani.

Colegiul penal indică la fel că nu poate fi reținut argumentul invocat în apelurile declarate, că declarațiile date de inculpat și martori în cadrul judecării cauzei urmează a fi apreciate critic. Instanța de apel nu are temei de a se îndoii în veridicitatea declarațiilor martorilor audiați sub jurământ, declarații, care coroborează cu celelalte probe pe cauză. În cadrul procesului judiciar desfășurat cu respectarea prevederilor procedurii penale nu s-a stabilit că a avut loc fapta infracțiunii și că a fost dovedită vinovăția inculpatului în fapta

incriminată și instanța de fond corect a ajuns la concluzia de achitare a lui xxxxCUSTOM2xxxx. pe motiv, că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Totodată Colegiul penal ține să indice, că conform art. 281 al. (2) CPP RM ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă pe lângă datele indicate strict în al. (2) și formularea învinuirii cu indicarea datei săvârșirii, etc., însă, conform ordonanței de punere sub învinuire a lui xxxxCUSTOM2xxxx din 24.02.2011 se constată: „xxxxCUSTOM2xxxx în perioada iulie-august 2010 prin abuz de încredere a însușit de la xxxxNUMExxxx. suma de 23.000 lei”.

La fel, din conținutul aceleiași ordonanțe de punere sub învinuire adoptată la 24.02.2011 reiese, ”că xxxxCUSTOM2xxxx la 04.09.2011 s-a prezentat la xxxxCUSTOM2xxxx și prezentând informație denaturată, prin înșelăciune a luat de la xxxxCUSTOM2xxxx. suma de 24.000 lei, pe care a însușit-o”.

Astfel, din cele reținute mai sus se constată, că învinuirea adusă lui xxxxCUSTOM2xxxx. pe episoadele date nu este clară, nefiind indicată pe primul episod data concretă a săvârșirii infracțiunii, iar referitor la cel de-al doilea episod, nu este clar în ce mod a fost stabilit că inculpatul a luat de la xxxxCUSTOM2xxxx. 24000 lei prin înșelăciune, în cazul în care însăși martorul xxxxCUSTOM2xxxx., prin declarațiile sale în ședința instanței de fond a negat acest fapt. Contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat la 10.07.2010, potrivit lui prețul a fost plătit pînă la momentul semnării contractului, de aceea la data de 04.09.2011 xxxxCUSTOM2xxxx. nu avea datorii pe acest contract, fapt confirmat prin contract și de către xxxxCUSTOM2xxxx. personal.

Colegiul penal consideră că instanța de judecată la pronunțarea sentinței de achitare a dat o apreciere legală tuturor probelor și argumentat a ajuns la concluzia privind nevinovăția penală a inculpatului xxxxCUSTOM2xxxx., elucidînd în descriere temeiurile achitării și adoptînd sentința de achitare în temeiul art. 390 CPP RM.

Instanța de fond just a apreciat că învinuirea n-a prezentat suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu ar corobora între ele și care ar confirma integral vinovăția inculpatului, astfel legal a concluzionat referitor la achitarea inculpatului xxxxCUSTOM2xxxx..

Partea acuzării n-a prezentat probe certe ce ar confirma existența faptei infracțiunii incriminate inculpatului, prevăzută de art. 190 al. (2) lit. c), d) CP – *escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de adune în proporții considerabile și cu folosirea situației de serviciu.*

Pe cauză sînt un șir de incertitudini, care nu au fost înlăturate de către partea acuzării, care trezesc dubii că inculpatul ar fi dobîndit prin escrocherie banii de la pătimită.

Conform art. 8 alin. (3) CPP, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului.*

Incertitudinile stabilite și indicate mai sus nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Potrivit art. 389 al. (1) CPP, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

În conformitate cu normele sus invocate, instanța de fond, întemeiat a reținut, că toate incertitudinile și neclaritățile în cauză urmează să fie interpretate în favoarea inculpatului.

În condițiile unor probe contradictorii, la soluționarea cazului, instanța va interpreta în favoarea inculpatului dubiile în probarea învinuirii, în conformitate cu art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, acest drept este garantat și prin art. 6 § 2 CEDO, expresia „**în mod legal**” stă la baza principiului preeminenței dreptului, prevăzut la art. 1 Convenție în coroborare cu Preambulul Convenției.

În consecință, din considerentele sus-indicate, Colegiul penal va respinge apelul procurorului și al părții vătămate ca nefondate, din lipsa de temei legali pentru casarea sentinței instanței de fond, care este la adăpost de orice critică.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 415 al. (1) p. 1) lit. c) CPP a R.Moldova, Colegiul Penal,-

DECIDE :

Respinge ca nefondate apelul declarat de procurorul în procuratura r. Edineț Gheras C. și apelul părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxxxxxxNUMExxxx împotriva sentinței judecătorești Edineț Nr. 1-125/11 din 10.10.2011, în cauza lui xxxxCUSTOM2xxxx xxxxNUMExxxx, sentință care se menține fără modificări.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare și este executorie din momentul adoptării.

Pronunțată public la 27.05.2015, părților prezente li s-a înmînat copia deciziei motivate.

Președinte:

Judecători: